

Паника у Сахари

Пише: Зоран Ђирјаковић
петак, 25 јануар 2013 12:06

(Време)

После ваздушних напада француског ратног ваздухопловства малијске и француске трупе радикалне исламисте потискују ка северу земље. Велика Британија и САД најављују подршку француској војсци, а Европска унија издвојила је 20 милиона евра да би се обезбедила храна за око 150.000 избеглица у Малију и 100.000 које су од рата побегле у суседне земље. Исход овог рата неће, међутим, утицати на убитачну беду некада узорне афричке земље, у којој је војна хунта укинула демократију, у којој је један оброк дневно луксуз, у којој умире скоро петина деце млађе од пет година, у којој становништво спас тражи у музици

Један мужевни капетан и група љутитих војника преузели су прошлог марта власт у Бамакоу, престоници најсиромашније демократске државе на свету. Није им се посрећило. Мање од годину дана пошто су незадовољни војници укинули гладњикаву сахарску демократију, исламистички побуњеници са још сиромашнијег севера огромне земље дошли су на корак од успостављања контроле над Малијем, државом двоструко већом од Француске, која је и дан-данас најмоћнији актер у Западној Африци.

Трагедији Малија, који се налази на 13. месту неславне листе земаља у којима се живи најтеже на свету, кумовало је много неодговорних и саможивих страних чинилаца. Кључан утицај на могуће последице и величину изазова са којима се суочавају на брзину послате француске елитне трупе и (неизабрани) малијски владари, има, међутим,

убиствена беда. Мали лежи у срцу најмаргинализоване и најзапостављеније дела глобализованог света – огромна већина становника не може да очекује да ће доживети сите дане. Чак пет суседних држава спада у двадесет најбезнадежнијих земаља света.

Њиховим становницима представља озбиљан изазов да макар једном дневно нешто ставе у уста. Пиво у Малију није само хранљиво, оно је храна, често једина коју ће многи мушкарци унети у току дана. У пренасељеним градовима људи углавном живе без текуће воде и струје. Проблем непостојеће канализације прилично ефикасно просто решава изузетно сува клима. Ипак, верујем да се бројне последице беде, какву Европљани тешко могу и да замисле, могу илустровати чињеницом која ме је ужаснула можда више од свега што сам током претходних петнаестак година видео у земљама у којима сам често скривао сузе: сваке године умре скоро петина деце млађе од пет година.

Тамо где су грађани толико сиромашни и раштркани по тешко приступачним засецима да се чак ни наплата пореза најчешће не исплати, ни државе нису много јаке. Пар десетина француских легионера, или шачица добро наоружаних јужноафричких плаћеника, са лакоћом су током претходних деценија рушили једне и спасавали друге режими, обично клептократе који су описивани као "пријатељи Француске". Иако војници који су током претходних година дана два пута променили ток малијанске историје нису дошли са стране, они који су их оспособили јесу.

АМЕРИЧКИ ПУЛЕНИ: Харизматични капетан Амаду Саного и његови људи од поверења, који из велике касарне у предграђу контролишу привремене органе власти у Бамакоу, обучени су у склопу програма америчке владе за борбу против "терористичких група" у региону Сахела. На њихов тренинг и опремање САД су од 2002. године потрошиле преко 600 милиона долара. Али, америчким питомцима се није ратовало против Ал каиде и салафиста у сахарском песку. Они су новостечена знања углавном усмерили ка освајању власти у пренасељеним престоницама. Саногове униформисане колеге су већ биле преузеле власт у Мауританији 2008. и Нигеру фебруара 2010. године, а мало је недостајало да пуч антитерористичких пулена Пентагона успе и у Чаду 2006. године.

Паника у Сахари

Пише: Зоран Ђирјаковић
петак, 25 јануар 2013 12:06

[Време](#)